

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 iunie 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Ioan 5:4, 12, 18-20**: „*pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră...Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.*

Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el. Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău. Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică”.

Vă spun un bun venit călduros! Dumnezeu a binecuvântat bogat călătoria din Israel. În total, șapte frați s-au botezat în timp ce eram în Israel, în Marea Galileei sau în Iordan. Dumnezeu a dăruit har. Cea mai mare minune s-a întâmplat cu un bărbat din Siria. Bărbatul care era șoferul autocarului a venit la o singură adunare, și-a dedicat viața Domnului, și în următoarea zi s-a botezat. Iar ieri, fratele nostru Willy din Londra a spus că trebuie să ia avionul și să meargă înapoi în Israel pentru că și soția acestui șofer dorește să se boteze. Dumnezeu cheamă afară din toate popoarele și din toate limbile, iar noi suntem mulțumitori din inimă pentru aceasta.

Aceasta este însărcinarea divină: ca toate popoarele să audă ultimul mesaj. Așa este scris: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul*” (Mat. 24:14). Sfârșitul n-a putut veni și nu va veni, numai dacă această Evanghelie originală, adevărată, care este o Evanghelie veșnic valabilă, va fi fost vestită tuturor neamurilor și popoarelor. Acest lucru nu s-a întâmplat niciodată înainte. Acest lucru se împlinește în timpul nostru, prin harul lui Dumnezeu.

Frații au hotărât să-i vizitez și au propus, dar trebuie s-o lăsăm în seama Domnului, dacă totul va mai fi posibil. În 21 și 22 iulie sunt programate adunări în România, în 18 și 19 august în Londra și în 10 și 11 noiembrie în Pakistan. Noi încredințăm totul în seama Domnului.

Dragii mei frați și surori, noi suntem pe deplin conștienți că noi suntem în Cel Adevărat. Noi citim că „Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său”. De aproximativ treizeci de ori în Evanghelia după Ioan, Răscumpărătorul nostru a spus: „Cel care M-a trimis este cu Mine”. Dar cum s-a întâmplat trimiterea? A fost El Fiu în cer? A discutat Tatăl cu Fiul în cer? A întrebat Tatăl pe Fiul în cer: «Eu Te trimit acum. Ești pregătit să Te duci?»”. Nu! Ci Cuvântul din Is. 7:14 s-a împlinit: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu*”. Iar după aceea trimiterea a putut fi împlinită și însărcinarea îndeplinită. Noi suntem în Fiul și am fost hotărâți în Fiul lui Dumnezeu, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Pe noi ne interesează Adevărul. Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu să fie vestit așa cum ne-a fost anunțat în Vechiul și Noul Testament. În întregul Vechi Testament a fost anunțat că Răscumpărătorul va veni, Fiul va fi născut. „Robul Meu va face voia Mea în toate” și „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu”; totul s-a împlinit. Dar eu vă rog frumos să gândiți biblic. Mai întâi primiți Vechiul Testament pentru ca apoi să puteți înțelege din Noul Testament ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că El l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să ne dăruiască introducerea în dumnezeire, prin har.

Cineva mi-a spus că un frate a comentat afirmația mea în care am spus că „în anul 1949 am fost botezat cu Duhul Sfânt, fără ca mai înainte eu să fiu botezat în Numele Domnului Isus Hristos”. Astfel de frați să-și țină gura odată pentru totdeauna. Ei să înceapă cu ei, să facă curat la ei înșiși, iar pe mine să mă lase odată în pace și niciodată să nu se mai refere la mine sau la trăirile și călăuzirile pe care mi le-a dat Domnul. Ce pot face eu pentru că am avut aceste trăiri? Începând din anul 1906 milioane de oameni din mișcarea penticostală au fost botezați cu Duhul Sfânt cu toate că erau botezați în formula trinitară. Dar Duhul lui Dumnezeu a călăuzit și a lucrat mai departe. Atunci n-a avut loc doar revărsarea Duhului și botezul cu Duhul, ci și introducerea

prin Duhul lui Dumnezeu în Cuvântul sfânt și prețios al lui Dumnezeu. Dacă acel frate era corect în inima lui ar fi trebuit să spună: „În clipa când fratele Frank a auzit că botezul corect trebuie făcut în Numele Domnului Isus Hristos el a și făcut imediat botezul biblic”. Noi frații, imediat ne-am dus la Rin și toți ne-am botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Este atât de important scumpii mei frați.

Și în ce privește revărsarea Duhului Sfânt, în ultimele două cântări cântăreții au atins esența: ploaia târzie pe care Dumnezeu o va trimite. Există versete biblice care tratează aceasta. Nimeni nu trebuie să se ridice în picioare și să spună altora: „Postiți și rugați-vă! Postiți și rugați-vă!”. Să nu aduceți pe nimeni în neliniște și neorânduială. Fiecare să intre în odihna lui Dumnezeu, să-și găsească pacea personală, pacea cu Dumnezeu, iar restul să-l lase în seama lui Dumnezeu. În cunoscutul Cuvânt din Zah. 10 este scris ceea ce a spus Domnul foarte clar mai dinainte că trebuie să facem noi, iar acest lucru îl putem încredința Domnului de fiecare dată. Nu să devenim nerăbdători, ci să fim răbdători. Rămâneți statornici până vom primi împlinirea ultimelor făgăduințe. Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea Lui prin har.

În Zah. 10:1 este scris: „*Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară!*” („Cereți Domnului ploaia în timpul ploii târzii și ploii timpurii” – Menge, lb. germ.) *Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată pentru toată verdeața de pe câmp*”. Domnul. Nu un proroc, nu un mesager, ci Domnul scoate fulgerele. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru. „*Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată*”. Nu doar o ploaie obișnuită, ci o ploaie îmbelșugată, râuri de ploaie, așa ca în timpul Cincizecimii, un botez deplin al Duhului Sfânt. Domnul va trimite o ploaie îmbelșugată. Aici avem ambele, să-L rugăm pe Dumnezeu pentru ploaie în timpul ploii târzii și în timpul ploii timpurii. Îi mulțumim Domnului că noi trăim acum în această perioadă de timp și dorința din noi devine tot mai mare și mai puternică. Iubite Domn, trăiește-Ți Tu viața Ta prin noi, dăruiește-ne har și ajută-ne.

Al doilea Cuvânt este scris în Iacov unde apostolul a indicat spre aceasta și anume că în timpul ploii târzii Domnul va dărui har.

Citim din Iac. 5:7: „Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie”.

Să aștepti răbdător cu făgăduința în inima ta. Și pe cât de sigur credem noi ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru, pe atât de sigur va împlini Dumnezeu Cuvântul Său. Dar trebuie să accentuăm acest lucru: nu Pavel a dat mai departe botezul cu Duhul Sfânt. El a trăit botezul cu Duhul Sfânt. Așa cum am citit aici, noi toți știm că înaintea revenirii lui Isus Hristos va avea loc o revărsare foarte puternică a Duhului Sfânt. Așa cum am citit, El a făgăduit o ploaie îmbelșugată. Nu doar puțină ploaie, ci va fi o astfel de ploaie că vor putea veni inundații. Dumnezeu nu ne va rămâne dator cu nicio făgăduință. El veghează asupra Cuvântului Său ca să îplinească totul la vremea potrivită.

Fie ca, Cuvântul din Rom. 9 să le rămână valabil tuturor fraților noștri care trebuie să se învelescă în răbdare, că nu un om, ci însuși Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui. Citim din Rom. 9:28: „Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui (Căci Domnul va împlini lucrarea Lui sigur și pe deplin, lovitură după lovitură” – lb. germ.)”.

Ce vreți voi mai mult? Ce vrem noi mai mult? Însuși Domnul Își va împlini lucrarea Lui, lovitură după lovitură, fie cu Israelul, fie cu Biserica. Lucrarea pe care El a început-o o va desăvârși. Și cum am amintit ieri pe scurt, toate lucrurile, cu toate bisericile și bisericile libere, totul își are decursul. Toți se adună împreună, se unifică, unificare după unificare, unificări, unificări. Toți veți fi șocați de ceea ce este scris în unul din ultimele mail-uri primite: „Papa Francisc mărturisește că nu există nicio diferență între Biblie și Coran”. Ce să mai spui la toate astea? Tot ce există pe pământ are un drept la existență. Domnul a zis: „Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș” (Mat. 13:30). Noi nu suntem hotărâți să judecăm sau să dăm sentințe, nu! Noi lăsăm totul în seama lui Dumnezeu.

Dar acest lucru îl putem spune, că Ierusalimul este amintit în biblie de exact 780 de ori, ca fiind orașul pe care Dumnezeu l-a ales pe

pământ. Ierusalimul a fost dăruit poporului Israel, poporului Său de legământ. Acolo a domnit David, acolo au domnit împărații Israelului. Apoi a venit perioada de timp când a trebuit să se spună: „*Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine*; n-ai primit ceea ce Dumnezeu a hotărât pentru voi și a spus-o prin acești proroci”. Apoi a venit sentința: „*Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor*”.

Totul este în legătură cu o așa de mare durere. Tocmai înainte am citit din Rom. 11. Cu câtă durere, mlădițele naturale au fost rupte din pricina necredinței lor. Am auzit-o în Cuvântul citit în introducere, credința este biruința. Necredința este înfrângerea, este o despărțire absolută de Dumnezeu; necrezând ești învins. Dar credința este biruința desăvârșită, totală, a lui Dumnezeu care este descoperită în viața noastră. Dacă citim în Rom. 11, vedem că mlădițele naturale au fost rupte pentru ca să fim altoiți noi care am trăit mântuirea prin credință. Așa a planificat Dumnezeu și așa s-a petrecut. Noi nu-I putem prescrie Lui ce să facă. Dar din nou trebuie să accentuăm ceea ce a spus Domnul nostru: „Cine crede în Mine cum zice Scriptura”. Nu cum vrea cineva sau cum învață o religie. Ci „*Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura*”.

Dragii mei frați, noi putem mărturisi înaintea lui Dumnezeu că am fost aduși înapoi la credința originală în Dumnezeu, în ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Noi suntem de acord cu Avraam, iar ție și mie ni se poate spune ca atunci lui Avraam. „*Avraam a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire*”. Tu și eu, noi Îl credem pe Dumnezeu, credem făgăduințele pe care El ni le-a dat.

Noi nu putem trece pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Fiecare trezire care a fost pe pământ a început cândva, undeva, și toți pot da mărturie unde s-a întâmplat și ce s-a întâmplat, fie în Los Angeles, pe strada Azusa, fie în Kassel, fie în Mülheim pe Ruhr, acolo și dincolo, toți pot da mărturie și unde și-a avut începutul ultima trezire penticostală. Dar cine poate da mărturie de ceea ce a făcut Dumnezeu după cel de-al Doilea Război Mondial? Nu doar înaintea Primului Război Mondial, ci ce a făcut Dumnezeu după cel de-al Doilea Război Mondial, atunci când Domnul Și-a trimis Îngerul la fratele Branham și i-a dat însărcinarea.

Iubiți frați și surori, vă spun sincer: cine nu respectă din inimă ceea ce a făcut Domnul Dumnezeu, nu știu unde va rămâne o astfel de persoană atunci. Trebuie să fie prezent respectul față de ceea ce a făgăduit Dumnezeu și de ceea ce face Dumnezeu în timpul împlinirii făgăduinței. De ce i-a fost spus fratelui Branham: „Dacă îi vei face pe oameni să creadă că Domnul Dumnezeu te-a trimis”. Un om nu poate da mărturie despre sine. De aceea pe 11 iunie 1933, din norul supranatural, Domnul a dat mărturie despre fratele Branham: „aici este un bărbat al lui Dumnezeu care este trimis cu mesajul care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Dumnezeu S-a îngrijit ca să trimită pe robul și prorocul Său care a putut aduce mesajul, până la deschiderea celor șapte peceti. Voi nu vă puteți da seama ce înseamnă aceasta pentru mine, ca prin harul lui Dumnezeu, de la început, în interiorul interiorului meu să fiu în legătură cu bărbatul pe care l-a trimis Dumnezeu. Începând din prima zi, din prima adunare, eu am știut că el este un bărbat al lui Dumnezeu și că nimeni n-ar fi putut face lucrările care se petreceau, decât dacă Dumnezeu era cu el.

Venim la partea a doua. Și permiteți-mi ca astăzi s-o spun clar și deslușit. Dacă este în voia lui Dumnezeu o voi prezenta într-o scrisoare circulară care va fi publicată în curând. Ce s-a întâmplat de când Domnul l-a luat Acasă pe robul și prorocul Său? S-a culcat Dumnezeu? S-a sfârșit totul? Nu! Nu și încă o dată nu! Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. A fost un nou început pe care Dumnezeu l-a dăruit prin har. Acum ne uităm la toți anii care au trecut. Aici în spatele meu stau fratele Alfred Borg, Paul Schmidt, frații care de la început au fost prezenți. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit de totul pentru ca ultimul mesaj să ajungă la popoarele pământului. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru frații noștri care se îngrijesc ca toți frații din toate popoarele și limbile să fie dotați cu tehnică, pentru ca toți să poată auzi și urmări vestirea. Dacă mă gândesc acum, prin șaptezeci și două de posturi de televiziune, în fiecare vineri, între zece și doisprezece milioane de oameni din toate popoarele și toate limbile au posibilitatea să asculte vestirea. Ultimul mesaj este vestit, iar noi îl vestim din convingere. Dumnezeu a privit cu îndurare la poporul Său,

Și-a împlinit făgăduința și ne-a deschis mintea pentru Scripturi ca să putem accepta și primi ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu.

Și acest lucru a fost citit în Cuvântul din introducere. Întreaga lume zace în cel rău, iar eu nu sunt răspunzător pentru aceasta. Noi ne-am făcut partea noastră zi și noapte, în toți anii care au trecut; peste cincizeci de ani noi am stat la dispoziția lui Dumnezeu pentru ca ultimul mesaj să poată străpunge până la marginile pământului.

De aceea astăzi un Cuvânt deosebit adresat tuturor fraților slujitori. Nu vă referiți la mine! Referiți-vă la Dumnezeu, la Cuvântul lui Dumnezeu, referiți-vă la ceea ce este scris și fiecare să-și găsească locul în Împărăția lui Dumnezeu. Astăzi îi vom dedica lui Dumnezeu în mod deosebit pe toți frații slujitori, pentru ca nimic străin să nu mai fie adus pe masa Domnului. Ci doar hrana divină curată a lui Dumnezeu. Și cum Însuși Domnul a spus: „*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis*” (Ioan 4:34). Care este hrana ta și a mea? Să împlinim voia lui Dumnezeu pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni asupra noastră și noi toți să trăim pregătirea noastră prin har.

Am citit câteva versete biblice, unul mai prețios ca celălalt, introducerea și ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Dacă ne gândim la cuvintele de ieri seară: luptați-vă pentru credința, pentru adevărata credință într-un Singur Dumnezeu adevărat care ne-a descoperit Cuvântul și voia Sa. Luptați-vă pentru credința care a fost dată sfinților, celor sfințiți, o dată pentru totdeauna. Așa este scris la începutul Noului Testament și așa este valabil până la sfârșitul Noului Testament. Că Dumnezeu ne-a dăruit adevărata credință în Cuvântul Său scump și prețios, cu tot respectul și cu toată teama, ca din inimă să acceptăm și să primim totul. Luptați-vă pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

Ultimul mesaj este atât de important pentru că premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, așa cum Domnul a hotărât. Și toți care sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, primesc fiecare corectare, fiecare învățătură, primesc totul, acceptă tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Îndeosebi în epistola către romani, Pavel a scris totul: despre mântuirea deplină prin Sângele noului legământ, despre răscumpărare, neprihănire, sfințire, totul a fost tratat în

scrisoarea către romani. Noi am putea citi și să ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu pentru a ști că Domnul ne-a întors înapoi la început.

Și cele două versete biblice, din Zah. 10:1 sunt în vigoare: „*rugăți-vă pentru ploaia târzie în timpul ploii târzii*”. Dar nu să devenim fanatici, nu, nu! Fă-o tu cu Domnul tău și lasă-i pe toți ceilalți în pace. Du-te tu pe calea ta cu Domnul, fii mulțumitor, rămâi treaz și fii echilibrat în toate lucrurile. Așa cum am citit, noi știm că însuși Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui, Și-o va împlini. Iar noi vom avea parte de aceasta atât de sigur cum El ne-a dăruit Cuvântul și noi credem făgăduința pentru acest timp. Toți ceilalți râd de noi și spun: „Voi urmați un om”. Nu, nu! Noi nu urmăm pe niciun om. Noi Îl urmăm pe scumpul nostru Domn și Răscumpărător. Fratele Branham n-a spus niciodată: „Urmați-mă pe mine!”. Domnul nostru a spus: „Urmați-Mă pe Mine”. Iar pentru aceasta noi suntem mulțumitori.

Atâta durere trebuie să suport când îmi sunt făcute reproșuri că eu îl corectez pe proroc. Dar un lucru este sigur: eu nu-l corectez pe proroc. Dacă fratele Branham spune că „Dumnezeu a făcut lumea în șase mii de ani”, atunci eu știu ce a vrut el să spună. Atunci sunt cei șase mii de ani care au trecut de la Adam, cu privire la ultimii o mie de ani. Dar eu pot doar să traduc că Dumnezeu a creat lumea în șase zile și în a șaptea zi a desăvârșit lucrarea de creație. Iar a șaptea zi a hotărât-o ca zi de aducere aminte a desăvârșirii lucrării de creație. Eu pot crede doar așa cum zice Scriptura. Eu nu-l corectez pe proroc. Eu știu ce a vrut el să spună. Unul dintre punctele principale de dezbatere este afirmația fratelui Branham: „Îngerul din Apoc. 10 vine pe pământ atunci când cel de-al șaptelea mesager al Bisericii se află pe pământ”. Și pe baza acestei afirmații unii au scos învățătura că „Domnul a venit în anul 1963”. Alții cred că „Domnul a venit în anul 1965”. Dar ambele grupări și-au pierdut orientarea și mintea sănătoasă.

Dragii mei frați și surori, pur și simplu trebuie să știi că încă mai trăim în timpul harului, în același timp al harului în care a trăit și prorocul, încă mai trăim în ultima epocă a Bisericii din Laodiceea. Și așa cum am spus ieri, Domnul a dat făgăduința că toți care vor birui acum, au marele privilegiu să șadă cu El pe scaunul Lui de domnie. Dar în Apoc. 10 este scris că Domnul, ca Îngerul Legământului, Se va coborî și, ca proprietar de drept, Își va pune piciorul drept pe mare, și

piciorul stâng pe pământ, apoi Își va ridica mâna dreaptă și va spune: „că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...”(vers. 7). Atunci eu vă rog să aveți respect sfânt înaintea Cuvântului lui Dumnezeu.

Cât de des am spus acest lucru în acest loc. În Mal. 3:1 sunt scrise două lucruri; primul este: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Iar al doilea: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul (Îngerul) legământului*”. Cu aceste lucruri mergi în Apocalipsa. Atunci va avea loc slujba celor doi proroci, Templul va fi zidit și totul se va împlini. Îngerul Legământului Se va coborî, și va confirma legământul Său cu Israelul. Totul este într-o rânduială divină, conform planului minunat al Dumnezeului nostru. De aceea noi suntem foarte, foarte mulțumitori că noi am căpătat trecere, am primit har. Nu doar să luăm și să folosim citate, ci prin Duhul lui Dumnezeu să fim călăuziți în Cuvântul lui Dumnezeu și apoi cu o siguranță de sută la sută să putem spune: așa este scris și așa se va întâmpla.

Încă un Cuvânt minunat adresat nouă tuturor din Rom. 5:10. Eu mi-am notat toate aceste versete biblice. Cine a căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu și a trăit răscumpărarea în mod personal, acela a venit mai întâi la Domnul și L-a rugat cu lacrimi să-l ierte. Pentru că așa este scris: „*Pocăiți-vă*”. Iar pocăinței îi aparțin lacrimile zdrobirii interioare. Fraților, eu a trebuit să mă dezbrac și să mă îmbrac cu alte haine, trebuia să-mi schimb hainele pentru că eram ud learcă. Fraților, când eu m-am pocăit am fost ud learcă și a trebuit să mă schimb complet. N-au fost doar lacrimi, ci m-a năpădit transpirația. L-am implorat: „Doamne, Te rog dăruiește-mi har, iartă-mă!”. M-am luptat, m-am luptat, până când am străpuns.

Dragii mei frați, fiecare dintre noi are nevoie de această trăire a adevăratei pocăințe. Ca să poți străpunge, ca să capeti siguranța mântuirii, ca Duhul Lui să dea mărturie Duhului nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu prin credința în lucrarea isprăvită care a avut loc pe crucea Golgotei. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Noi am acceptat și am primit iertarea, împăcarea și harul. Iar astăzi putem da mărturie că în ziua mântuirii, în ziua îndurării El ne-a ajutat. Noi am recunoscut că aceasta este ziua mântuirii, acesta este timpul

plăcut al vremii harului. Dar acum simțim cum totul merge spre încheiere. Noi nu trăim doar în timpul sfârșitului, ci am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Putem să ne încredem în Domnul și să știm că pe cât de sigur El ni S-a descoperit, pe atât de sigur El ne-a și primit.

Aici este o taină. Domnul l-a vizitat pe Avraam și i-a vorbit. Puteți citi în Gen. 14. Ca Melhisedec, ca Împărat al Salemului, ca Împărat al păcii l-a întâmpinat pe Avraam și au cinat împreună. După biruința pe care i-a dăruit-o Dumnezeu asupra împăraților, El a serbat cina împreună cu Avraam, cu pâine și vin. A fost o relație personală, o legătură personală între Domnul și Avraam. Această relație personală a restabilit-o Dumnezeu cu noi. De aceea este scris: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*” (2 Cor. 5:19). Există doar o singură descoperire a lui Dumnezeu și aceasta s-a întâmplat în Isus Hristos, Domnul nostru, doar o singură răscumpărare. În El, Domnul și Răscumpărătorul nostru, noi avem mântuirea deplină prin har.

Scumpi frați și surori, acum a doua parte. Prima parte am amintit-o, și anume că Dumnezeu a trimis pe robul și prorocul Său. Acum eu mă întreb: câți din cei ce se referă la fratele Branham, trec pe aici, trec pe lângă Centrul de Misiune și râd de noi? Ei râd de noi când trec pe lângă noi și nici nu se gândesc să stea aici în adunare; dar tot timpul ei repetă: „prorocul a zis...” „prorocul a zis...”.

Este un har de nedescris pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. Să lași să treacă peste tine toate ponegririle, toate acțiunile și să știi, cum a zis și Pavel, „în ponegriri, negări, batjocuri pentru Hristos”, să suporti orice se spune despre fratele Frank. Oamenii să știe că nu este vorba despre omul Frank, ci este vorba de harul pe care Dumnezeu l-a dat poporului Său, ca să creadă așa cum zice Scriptura. Dumnezeu ia pe cine vrea și pe cine a hotărât El. Pavel și toți apostolii au dat mărturie de nenumărate ori.

În Rom. 1 Pavel a dat mărturie despre aceasta: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*” (vers. 1-2). Vechiul și Noul Testament sunt împletite armonios, legate unul de altul. Iar noi putem

da mărturie că Dumnezeu ne-a dăruit har să recunoaștem ceea ce s-a întâmplat după plecarea Acasă a prorocului.

Astăzi o mai spun o dată înaintea Feței lui Dumnezeu. Dacă eu n-aș fi fost în aprilie 1966 în Statele Unite, atunci niciunul dintre toți frații nu s-ar fi gândit ca predicile fratelui să fie tipărite. Atunci toți frații, așa cum erau, s-au dus la casele lor, în localitățile unde locuiau și niciunul din ei nu s-a gândit să ducă vreodată mesajul mai departe. Niciunul nu s-a gândit la aceasta, niciunul nu s-a gândit ca predicile fratelui Branham să fie tipărite. În aprilie 1966, la înmormântarea prorocului, dezamăgirea a fost atât de mare pentru că învierea pe care ei au așteptat-o n-a avut loc. Eu am fost întâmpinat și salutat cu această observație: „Noi suntem adunați aici. Este paștele, și învierea prorocului va avea loc”. Da, și învierea prorocului n-a avut loc. Timp de peste două ore au tot cântat „Numai să crezi, numai să crezi”, „Pe aripile unui porumbel alb”. Acest lucru l-am spus de câteva ori, atunci eu am plâns ca niciodată în viața mea. Timp de două ore doar am plâns, n-am cântat deloc. Am vorbit cu Dumnezeu și l-am spus: „Iubite Domn, cum va fi desăvârșită Biserica fără slujba pe care Tu ai dat-o robului și prorocului Tău?”. Știți voi ce s-a petrecut în interiorul meu atunci în 10 și 11 aprilie 1966? Dar apoi a venit seara zilei de 11 aprilie și în inima mea am auzit: „Acum a sosit timpul tău să mergi din oraș în oraș, să vestești Cuvântul, să porți mesajul”.

Dumnezeu S-a îngrijit ca începând de atunci să fie tipărite predicile. În felul acesta a început lucrarea, după ce Domnul l-a luat Acasă pe robul și prorocul Său. Noi ne uităm la toți acești ani în urmă. Dumnezeu a dăruit har, în ciuda tuturor ponegririlor care au existat pe suprafața pământului. Dumnezeu ne-a dăruit har ca în toate încercările harul și puterea Lui au ieșit biruitoare. Eu sunt acela care poate lauda harul, puterea și tot ceea ce a făcut Dumnezeu prin har, ca niciun altul de pe pământ. Dumnezeu a dăruit har peste har. Cum am accentuat la început, El a deschis ușile, inimile și a dăruit legăturile în toate popoarele și limbile, pentru ca ultimul mesaj al chemării afară, al separării, al pregătirii, să poată fi vestit.

Dar acum ajungem aproape de încheiere. Încă o dată cele două versete biblice prețioase. *Rugați-L pe Dumnezeu să dăruiască ploaia târzie în timpul ploii târzii.* Frații mei, să rămânem treji.

Tuturor care încă nu și-au dedicat viața Domnului pe deplin, care încă mai sunt legați de diferite lucruri. Cel pe care Fiul îl eliberează acela cu adevărat este liber. Astăzi noi putem vesti și trăi personal răscumpărarea deplină. Nu doar un mesaj, ci mântuirea deplină a lui Dumnezeu, așa cum ne-a fost dăruită în Domnul nostru Isus Hristos. Prin har, putem s-o vestim și putem da mai departe siguranța, fiecăruia: cine crede acum ceea ce a făgăduit Dumnezeu acela o va și primi: răscumpărarea deplină, iertarea deplină, împăcarea deplină, mântuirea deplină. Conform Gal. 4:4, înfierea noastră a avut loc, noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, așa cum este scris în Rom. 8:14: „*toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu*”. Duhul Sfânt ne călăuzește în tot Adevărul. Nu mai rămâne niciun spațiu pentru discuție, nu. Noi găsim odihna și pacea cu Dumnezeu și Îi mulțumim Domnului nostru că trăim acum, că acum primim și acceptăm ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această ultimă perioadă de timp. Lui, Singurului, Adevăratului Dumnezeu, care ni S-a descoperit cu adevărat Îi aducem cinstea. Voi toți știți că eu am auzit vocea Domnului de câteva ori, dar o singură dată am auzit vocea lui Dumnezeu. Cele nouă cuvinte îmi trec prin măduva spinării și le port cu mine până la sfârșitul timpului. Domnul este credincios, este adevărat, El veghează asupra Cuvântului Său. Și astăzi El veghează asupra ta și asupra mea.

Încă un Cuvânt adresat aceluia care doresc să se boteze astăzi. Scumpii mei frați și surori, faceți-o prin credință, acceptați și primiți iertarea din inimă, rugați-L pe Domnul să vă ierte totul, toate greșelile. Lăudați puterea Sângelui. De ce puterea Sângelui? Și acest lucru l-am spus deseori. Viața este în Sânge. Și pentru că păcatul originar din Grădina Eden a fost săvârșit într-un trup de carne și sânge, a trebuit ca Domnul nostru să vină într-un trup de carne și Sânge. Cuvântul a trebuit să se facă trup și să locuiască între noi pentru ca Sângele Lui prețios și scump, în care era viața divină, să poată fi vărsat pentru noi. El Și-a vărsat Sângele și ne-a dăruit răscumpărarea prin har. Doar să-I mulțumim Domnului și prin credință să mergem la botez. Să n-aveți nicio împotrivire, nimic! Ci cu încredințarea și siguranța deplină că voi ați primit harul și credința, și acum, prin botez voi încheiați un legământ al unei conștiințe curate, cu Dumnezeu. Iar prin aceasta

confirmați că voi ați acceptat și primit ceea ce Domnul Dumnezeu ne-a dăruit nouă tuturor, prin har.

Acum la încheiere am o întrebare. Puteți voi toți crede din inimă ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har? Iertarea deplină, mântuirea deplină, Dumnezeu ne-a dăruit tot ceea ce avem nevoie pentru veșnicie. Înapoi la Cuvântul din introducere. Credința este cea care biruie lumea. Credința intervine, iar necredința este aruncată afară. Fie ca să se întâmple o dată pentru totdeauna. Fratele Branham a accentuat în mod deosebit: necredința a început în Grădina Eden atunci când Șarpele a semănat îndoială în inima Evei, punând sub semnul întrebării ceea ce Dumnezeu îi spusese lui Adam. Așa s-a întâmplat și în anul 1979, s-a repetat același lucru care s-a întâmplat în Grădina Eden. Același Șarpe, același vrăjmaș a semănat îndoială Evei, în chemare, în însărcinare, a semănat îndoială cu privire la ceea ce a hotărât și decis Dumnezeu, și căderea în păcat a fost înfăptuită. Dar Dumnezeu S-a îngrijit ca să nu rămână așa. Domnul a jertfit niște miei, sângele a fost vărsat, Adam și Eva au fost îmbrăcați. Dar aici este un punct: de atunci au fost descoperite două semințe diferite. Începând din anul 1979 sunt descoperite două semințe. O sămânță crede mesajul, trimiterea, chemarea divină și Cuvântul. Iar ceilalți pleacă rânjind pe lângă pentru că ei stau sub influența străină și n-au ieșit de sub această influență. Toți care capătă trecere înaintea lui Dumnezeu vor ieși de sub influența străină și vor da cinste lui Dumnezeu, care veghează asupra Cuvântului Său și Își va desăvârși lucrarea în mod puternic. Așa cum am citit, se va întâmpla, lovitură după lovitură. Ceea ce Dumnezeu a făgăduit El va împlini în viața noastră, în noi și cu noi. Lui să-I aducem cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Tuturor fraților și soriilor vă urăm binecuvântarea lui Dumnezeu. Rămâneți statornici, rezistați până când vom vedea ceea ce am crezut. Dumnezeu să vă binecuvânteze și El să fie cu noi toți.

Domnul a dat perdeaua deoparte. Așa este scris că perdeaua a fost ruptă de sus până jos, calea este liberă în Locul preasfânt. Chivotul legământului este deschis, Cuvântul este descoperit. Scumpii mei frați și surori, acum suntem într-un moment de o mare seriozitate. Nu putem încheia această adunare fără să-i chemăm pe frații noștri care slujesc cu

Cuvântul. Frați slujitori care slujiți cu Cuvântul, vă rog veniți în față. Pentru că adunarea, cu toți împreună să-i dedicăm Domnului ca o unitate. Același gând să stăpânească între aceia care vestesc Cuvântul. Să nu ne corectăm unii pe alții, să nu ne ridicăm unul peste altul, nu, nu, nu! Toți frații slujitori să slujească Domnului așa cum a hotărât Domnul pentru ei, fără ca ei să-și închipuie ceva personal.

Noi, ca întregă adunare ne vom ruga din toată inima și din tot sufletul ca toți frații din toate popoarele și limbile, care acum sunt folosiți și hotărâți de Dumnezeu, să împartă aceeași hrană duhovnicească, să stea sub călăuzirea Duhului Sfânt pentru ca pe întregul pământ unitatea să fie descoperită în Trupul lui Hristos, în adunarea întâilor născuți. Și cum am citit deseori, cine este născut din Dumnezeu biruiește lumea, eul propriu, voința proprie, lucrarea proprie. Cine este zămislit, născut din Dumnezeu biruiește lumea, biruiește totul prin Sângele Mielului.

O mai spunem o dată, această credință vie și adevărată este biruința ta și a mea care a biruit lumea din noi pentru ca noi să ne putem dezbrăca de omul vechi, să îmbrăcăm omul nou, așa cum a spus-o Pavel în Ef. 4. Astăzi, de la primul la ultimul, s-o primim prin har: să dezbrăcăm omul nostru vechi cu eul și voința proprie, și să spunem din inimă: „Doamne Dumnezeule, voia Ta să se întâmple în viața mea. Plăcerea Ta să se odihnească asupra mea”. Iar Dumnezeu ne-o va dăruii prin har. Ne rugăm pentru toți frații slujitori.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, venim acum înaintea scaunului harului și Te rugăm pentru toți frații slujitori din toate popoarele, limbile și semințiile. Iubite Domn, permite să se descopere că Tu călăuzești prin Duhul Tău. Toți frații să aibă respect față de Cuvântul Tău și să-și împlinească slujba așa cum este scris.

Iubite Domn, eu doar am dat mai departe ceea ce ai hotărât Tu, prin robul și prorocul Tău, pentru poporul Tău pentru acest timp. Pe cât de sigur i-ai dat-o Tu printr-o însărcinare divină și ne-ai dăruit-o nouă, pe atât de sigur noi am dat-o credincioși mai departe. Acum Te rugăm pentru toți frații slujitori, fie că sunt bătrâni, diaconi, frați predicatori, evangheliști, învățători, orice slujbă ar avea ei. Iubite Domn, fie ca restituirea deplină să înceapă cu noi care vestim Cuvântul Tău. Voia Ta

să se întâmple în viața fraților slujitori, prin har. Fie ca Biserica Mireasă de pe întregul pământ să fie pregătită. Și nimic din Isaia 28 să nu se mai întâmple, masa Domnului să nu fie plină de vărsături. Ci masa Domnului să fie curată, sfântă, având pe ea hrană divină. Pentru că omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Iubite Domn, Tu ai hotărât această zi ca să faci un nou început, să dăruiești o schimbare și ne-ai dăruit din nou orientare prin har. Noi Ți-i dedicăm pe toți frații slujitori care sunt în legătură cu Tine și cu noi, din toate popoarele, din toate limbile și națiunile. Ție credinciosului Domn Îți aducem slava și cinstea în vecii vecilor. Și tot poporul să spună „Amin”. Împreună ne-am rugat, împreună am crezut și se va întâmpla după credința noastră, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Ne vom ruga pentru toți care doresc să se boteze. Puteți veni în față și toți ceilalți care mai aveți nevoie de rugăciuni. Chiar dacă nu veniți pentru botez, veniți toți cei care doriți să veniți în timp ce cântăm cântarea „Așa cum sunt la Tine vin”.

Scumpii mei frați și surori care sunteți aici și voi de pe întregul pământ, de pe toate continentele, mie mi-a fost spus acest lucru. Dacă este ora patru dimineața, oameni de pe alte continente se trezesc, cu teamă și respect, și ascultă Cuvântul Domnului, indiferent de oră, dacă este zi sau noapte; indiferent unde se află pe fața pământului, poporul lui Dumnezeu are o foame ca să asculte cuvintele lui Dumnezeu. Acesta este timpul și noi vedem împlinirea prin har.

Voi toți care ați venit în față, unii sunt deja de multă vreme credincioși, alții sunt de curând în mijlocul nostru. Vă rog primiți-o astăzi prin credință, ca un cadou din partea lui Dumnezeu. Domnul v-a adus astăzi aici. Și în toate adunările de pe întregul pământ, toți care acum sunt în picioare și sunt într-o legătură cu noi și cu Domnul, această zi să fie ziua pe Domnul a hotărât-o pentru noi, ca să facem un început nou prin credință și să-I spunem Domnului: „Aici sunt cu viața mea. Eu ți-o dedic Ție”.

Frați și surori, noi toți cunoaștem și știm ce este scris Rom. 8, și o și simțim. Întreaga creație așteaptă descoperirea fiilor și fiicelor,

copiilor lui Dumnezeu. Apoi este scris că și noi suspinăm în trupul acesta pentru că viața supranaturală nu este la ea Acasă în acest trup. Patria noastră este sus în slavă. Viața nouă nu se potrivește în trupul acesta firesc. Dar așa cum este scris, va sosi clipa când trupurile noastre vor fi schimbate și la revenirea Domnului noi vom vedea ceea ce am crezut. Dragii mei frați și surori, de câteva ori am amintit aceasta: la sfârșitul acestei perioade de timp va avea loc răpirea. Vor fi milioane care și-au dedicat viața lor Domnului. Și cum i-a fost spus lui Avraam: „*Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri. Așa va fi sămânța ta*”. Astăzi suntem adunați aici din toată Europa și de pretutindeni, și împreună ne putem încrede în Domnul. Să cântăm cântarea „Numai să crezi”, și să primim totul prin credință.

Scumpilor, luați și primiți prin credință ceea ce este scris aici în Rom. 5:9: „*Deci, cu atât mai mult acum când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu*”.

Înainte să vină ziua Domnului, înainte ca soarele să-și piardă strălucirea și luna să se schimbe în sânge, la sfârșitul zilei mântuirii Dumnezeu a dăruit har. Astăzi noi suntem aici cu inimi mulțumitoare. O puteți primi prin credință? Spuneți „Amin”. Amin. Mulțumiți Dumnezeului Celui viu.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, ridică-Ți Fața peste noi toți, încoronează-ne pe toți cu har și milă. Să fie descoperit că toți au primit iertarea păcatelor prin Sângele Mielului și să plece din acest loc cu siguranța în credință că au primit har și trecere înaintea Ta și că sunt proprietatea Ta pentru timp și veșnicie. Iubite Domn, Ți mulțumesc pentru această zi și pentru ceea ce s-a întâmplat astăzi în acest loc. Lăudat și cinstit să fie minunatul și sfântul Nume Isus. Aleluia! Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

Cei ce doresc să se boteze să vină mai aproape. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru. El v-a condus astăzi aici. Ce vârstă aveți voi? Treisprezece ani. L-ați primit pe Mântuitorul? De la început noi am fost călăuziți așa, pentru că la vârsta de doisprezece ani Răscumpărătorul nostru a mers în Templu și a vorbit. Nu la vârsta de opt ani, nu la nouă, ci la doisprezece ani. Din aceasta am luat că toți

care s-au pocăit și cred, să poată fi botezați, începând cu vârsta de doisprezece ani. Dar toți care L-au primit pe Mântuitorul, indiferent că au zece, unsprezece sau doisprezece ani, vârsta nu are nicio importanță, prin har voi veți avea parte de răpire, și vă va fi socotit ca și cum ați fi botezați, fiindcă Dumnezeu știe că voi ați vrut să vă botezați. Dar rămâne așa că noi botezăm în Numele Domnului Isus Hristos pe toți aceia care au împlinit vârsta de doisprezece ani, care s-au pocăit și și-au exprimat dorința de a se boteza. Voi v-ați dedicat viața voastră Domnului și sunteți pregătiți pentru a-I sluji Lui și să-L urmați.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, încă mai este timpul harului. Noi Ți-i dedicăm pe toți care și-au dedicat viața lor Ție. Ei Te-au primit pe Tine ca Mântuitorul lor personal și au acceptat și primit ca răscumpărare Sângele noului legământ pentru ei înșiși. Dăruiește-le tuturor neprihănirea prin credință. Să se îndoiască de ei și de împrejurări, dar începând cu această zi ei să nu se îndoiască niciodată de Tine, de har, de iertare, să nu se îndoiască de nimic din ceea ce Tu ai dăruit. Credeți așa cum Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, credeți și atunci credința va deveni o biruință în viața voastră. Iar cu această biruință vom triumfa la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic, fiți dedicați lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Noi dorim binecuvântarea lui Dumnezeu tuturor fraților care ne-au vizitat. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toți care au pe inimă lucrarea lui Dumnezeu. Binecuvântăm Israelul și toate țările învecinate, pentru că așa este scris. Acest lucru l-am amintit în ultima duminică în Zürich, în ziua Cincizecimii au fost adunați împreună oameni din șaptesprezece națiuni diferite. În ziua Cincizecimii au fost în Ierusalim și arabii. Arabii și toți care au fost aleși înaintea întemeierii lumii vor avea parte de răpire. Îi mulțumim Domnului. Dumnezeu să binecuvânteze Israelul și toate țările învecinate, Dumnezeu să dăruiască har. În toate religiile oamenii sunt duși în rătăcire. Fie ca Dumnezeu să-i ierte și să lase să stăpânească harul.

Toți frații și surorile, luați saluturi și duceți-le în țările și adunările voastre, la toți cei ce Îl iubesc pe Domnul și așteaptă revenirea Lui. Gândiți-vă la cele două locuri: din Evrei 9:28: „*Domnul*

va veni a doua oară ca să aducă mântuirea tuturor celor ce-L aşteaptă”, și din Mat. 25:10: „cele ce erau gata pregătite au intrat cu El în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”. Acest ultim mesaj a fost dat pentru ca noi să fim pregătiți. Luați-o așa din partea lui Dumnezeu, El a hotărât așa ca, înaintea revenirii lui Isus Hristos, poporul Său să audă ultimul mesaj divin al Cuvântului, să-l creadă și să fie pregătit pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Împreună spunem „Maranata!”. Spuneți toți: „Domnul vine!”.

Doamne Dumnezeule atotputernic, încheiem aceste adunări din acest sfârșit de săptămână cu inimi mulțumitoare. Astăzi Tu ai făcut lucruri mari aici și în toate locurile de pe întregul pământ. Binecuvântează-l pe scumpul nostru frate din Pakistan și pe toți frații de pretutindeni, de aproape și de departe. Binecuvântează-i pe toți frații slujitori, pune Tu cuvintele Tale în gura lor ca să poată fi spus ca atunci în timpul lui Ilie: „Cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!” (1 Împ. 17:24). Fie ca *fiecare cuvânt* pe care îl spunem și vestim să fie Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veci!

Acum binecuvântează-i pe toți. Mă rog încă o dată pentru toți din întreaga Europă, din toate popoarele, de la o margine a pământului la cealaltă, din Sud până în Nord, din Est până în Vest. Ție, credinciosului Dumnezeu Îți încredințăm totul și Îți mulțumim că Tu vei face bine cu noi toți. Îți mulțumim frumos în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. S-a meritat venirea noastră? Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți. Amin.

Sumar video – iunie 2018

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania.

Ne gândim la ultimul sfârșit de săptămână în care Dumnezeu a binecuvântat într-un mod cu totul deosebit. Poporul lui Dumnezeu s-a adunat din toată Europa, din Africa, din SUA, din Asia, de pretutindeni, ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.

Ne-am referit și la poporul Israel. Au trecut 70 de ani și noi ne bucurăm împreună cu Israelul pentru că făgăduința lui Dumnezeu s-a împlinit: „*Voi alege iarăși Israelul*”, Isaia cap. 12 și Isaia cap. 14, Ieremia cap. 36 și toate celelalte referințe biblice, până la cuvântul puternic din Noul Testament, unde Domnul nostru a vorbit despre smochin, și ne-a spus: atunci când vom vedea smochinul și toate aceste lucruri devenind realitate, atunci noi să ne ridicăm capetele și să știm că izbăvirea noastră se apropie.

Apoi avem făgăduința în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu din Ioan 14, unde Domnul nostru a spus: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.*”. Și în Evrei cap. 9, în ultimul verset, ni se spune că Domnul și Mântuitorul nostru a venit prima dată ca să ne mântuiască de păcatele noastre și va veni a doua oară pentru cei care Îl așteaptă. Iubiților, acest lucru este foarte, foarte important. În Mat. 25 citim: „*Iată, vine Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Ieșiți afară din toate celelalte lucruri, despărțiți-vă și pregătiți-vă să-L întâlniți pe Domnul.

Apoi, desigur, de fiecare dată trebuie să vestim făgăduința acestui timp. Iubiților, cel mai important lucru pentru credincioși este să creadă Cuvântul făgăduit. O repet de fiecare dată: adevărații credincioși cred făgăduințele lui Dumnezeu! Avraam, părintele credinței, a primit făgăduința și a crezut-o, iar Dumnezeu a împlinit-o. La fel noi, care suntem copii ai făgăduinței, credem Cuvântul făgăduit.

Putem vedea cum Domnul nostru, Dumnezeul Israelului, Își împlinește făgăduințele cu poporul Său de legământ, Israelul și îl aduce

înapoi în țara făgăduită. În același fel, același Dumnezeu, Și-a împlinit făgăduința și l-a trimis pe prorocul Său. El a făgăduit că-l va trimite pe Ilie înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Iar noi ne bucurăm în Domnul că am recunoscut timpul în care trăim și știm că acesta este ultimul mesaj înaintea revenirii lui Hristos.

Ne gândim și la evenimentul din iunie 1933 când, din norul supranatural, i-a fost dată fratelui Branham marea însărcinare: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea întâia venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. El a fost chemat în mod direct ca să predice, ca să învețe și să ne aducă înapoi la Dumnezeu și la Cuvânt, să așeze din nou toate lucrurile înainte ca Domnul nostru să revină.

Prin harul lui Dumnezeu, Domnul l-a folosit pe iubitul nostru frate, William Branham, ca să depoziteze hrana duhovnicească. „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”.

În predica despre ultima pecete din 24 martie 1963, când fratele Branham, prin descoperire dumnezeiască a vorbit despre a șaptea pecete, în ultimele 25 de minute a spus următoarele: „Poate vă amintiți de o vedenie de acum un an despre hrana care a fost depozitată în acest loc; acest lucru este absolut corect”. Este vorba de hrană, despre Cuvântul descoperit, Cuvântul făgăduit pentru acest timp, hrana proaspătă pentru copiii lui Dumnezeu.

Iubiților, eu am spus-o de multe ori: prin harul lui Dumnezeu, am cunoscut foarte bine slujba aceasta. Dar azi vă voi arăta că fiecare predică ținută de William Branham mi-a fost trimisă în Germania. Am toate cele 1200 de predici și am ascultat-o pe fiecare nu doar o dată, ci cel puțin de două sau mai multe ori. Și același Domn care i-a spus lui William Branham să depoziteze hrana, fie că o credeți sau nu, același Domn, v-o spun înaintea Dumnezeului Atotputernic, același Domn i-a vorbit fratelui Frank cu un glas pătrunzător, să depoziteze hrana. Iar prorocul a zis, vă amintiți, pe 3 decembrie 1962, „așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul hranei”. Apoi Domnul l-a luat pe robul și prorocul Său pe 24 decembrie 1965 și de atunci fratele

Frank a călătorit milioane de mile ca să împărtășească Cuvântul lui Dumnezeu. Și nu doar atât, ci fratele Frank a și tradus predicile lui William Branham în limba germană. Astfel orice om are dreptul să afle Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu, fiecare are dreptul să aibă parte de hrana duhovnicească, Cuvântul descoperit și făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp.

Iubiților, noi trăim foarte, foarte aproape de cea de-a doua venire a lui Hristos și-I suntem recunoscători Dumnezeului Atotputernic pentru ocazia pe care mi-a dat-o în anii care au trecut. Din 1966 am vestit Cuvântul făgăduit, mesajul acestui ceas și am spus poporului lui Dumnezeu de pe întregul pământ ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru, referindu-mă la slujba fratelui Branham și la scopul dumnezeiesc care este în legătură cu acea slujbă acum, înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos.

Încă un verset: 2 Petru 1: „*Nicio prorocie biblică nu admite o interpretare personală*”. Iubiților, acesta este timpul lui Dumnezeu în care nu să interpretăm, ci să credem fiecare Cuvânt și să-l lăsăm așa cum este scris, în contextul în care este așezat în sfintele Scripturi.

Prin harul lui Dumnezeu, m-am supus chemării divine și am împărtășit adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, mesajul acestui ceas, cu toate popoarele pământului. În prezent ajungem la poporul lui Dumnezeu din 172 de țări. Dacă v-aș spune ce se petrece chiar acum în cadrul Miresei, la nivel mondial, ați fi surprinși. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi. Vă rog: faceți parte dintre fecioarele înțelepte și credeți doar Cuvântul lui Dumnezeu; nu fiți neînțeleptele care cred multele răstălmăciri, ci fiți dintre cele înțelepte, care cred Cuvântul lui Dumnezeu. Și Domnul ne va pregăti și El își va încheia lucrarea Sa și va reveni în trup. El s-a înălțat în trup și revine tot în trup, iar cei morți în Hristos vor învia în trup, iar noi, cei care suntem în viață în acest trup vom fi schimbați și împreună vom fi răpiți în slavă. Să nu credeți vreo răstălmăcire, nu fiți fecioare neînțelepte, ci credeți Cuvântul lui Dumnezeu și fiți sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu și fiți binecuvântați cu binecuvântările Dumnezeului Atotputernic, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.